

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. ve věci

žalobce: I. H.

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 7. 2024, č. j. MSK 77836/2024, ve věci
provedení záznamu bodů v registru řidičů,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal přezkumu rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 25. 7. 2024, č. j. MSK 77836/2024 (dále „napadené rozhodnutí“), kterým, kromě opravení zřejmé nesprávnosti ve výroku rozhodnutí, žalovaný potvrdil napadené rozhodnutí Magistrátu města Frýdku-Místku ze dne 13. 5. 2024, č. j. MMFM 92335/2024 (dále „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto prvostupňovým rozhodnutím byly zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů do registru řidičů jako nedůvodné a provedené záznamy bodů potvrdil.

Shrnutí žaloby

2. Žalobce soustředil svou žalobní argumentaci co do záznamu provedeného na základě bloku ze dne 2. 8. 2022, č. C1898914. Žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného, že podpisem příkazového bloku vyjádřil žalobce souhlas s údaji v něm uvedenými a případné neprovedení

kontroly a neuplatnění námitek jde k tíži žalobce. Podle žalobce odpovědnost za správnost rozhodnutí (v jeho případě příkazového bloku) nese primárně ten, kdo jej vydal. Z toho vyplývá, že příkazový blok musí obsahovat přesné údaje včetně přesného popisu přestupku, na což upozorňoval již v řízení před správními orgány. Správní orgány se však s jeho námitkou nedostatečně vypořádaly. Žalobce pak nesouhlasil ani se závěrem žalovaného, že když příkazový blok podepisoval, nemohl se domnívat, že se dopustil jiného než v bloku popsaného jednání.

3. V případě sporného bloku žalobce rovněž namítl, že žalovaný ve svém rozhodnutí vycházel z nepřiléhavého rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 8. 2022, č. j. 7 As 124/2012. Jeho situace je podle něj odlišná od tehdy řešeného případu, v němž byl přestupek popsán jako „řidič neměl pásy“. Žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného, že v přezkoumávaném bloku je konkrétní jednání uvedeno natolik určitě, že není zaměnitelné s jiným jednáním. Žalovaný si podle žalobce učinil svůj výklad pro pojem „mobilní zařízení“ a spokojil se s právní kvalifikací přestupku uvedené na příkazovém bloku. Popis skutku v příkazovém bloku je podle žalobce v rozporu s popisem povinností stanovených v § 7 odst. 1 písm. c) zák. č. 361/2000 Sb., provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále „zákon o silničním provozu“).
4. S ohledem na uvedené navrhl žalobce napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

Stanovisko žalovaného

5. Žalovaný se ve svém vyjádření odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhoval, aby soud žalobu zamítl. Pro úplnost zdůraznil, že slovní vyjádření v příkazovém bloku „držel za jízdy mobilní zařízení“ doplňuje zákonnou povinnost a není tedy sporu o tom, pro jaký přestupek byl žalobce uznán vinným.

Zjištění ze správního spisu

6. Soud ze správního spisu zjistil, že 21. 3. 2024 byl žalobce vyrozuměn prvostupňovým orgánem o tom, že dosáhl v bodovém hodnocení řidiče celkového počtu 12 bodů a zároveň prvostupňový orgán vyzval žalobce k odevzdání řidičského průkazu. Následně proti oznámení o dosažení 12 bodů podal žalobce námitky proti všem bodům a požadoval přezkoumání všech rozhodnutí, jimiž měl těchto bodů dosáhnout.
7. V návaznosti na uplatněné námitky si prvostupňový orgán vyžádal podkladová rozhodnutí, opatřil si kopie příkazových bloků a vyrozuměl žalobce o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim, čehož žalobce využil a vyjádřil se ke dvěma podkladovým blokům. Konkrétně proti bloku ze dne 24. 6. 2022 a proti bloku ze dne 2. 8. 2022. Právě záznam provedený na základě druhého bloku žalobce napadá i právě projednávanou žalobou.
8. O námitkách následně bylo rozhodnuto prvostupňovým rozhodnutím. Proti němu žalobce podal odvolání, v němž mimo jiné ve vztahu k příkazovému bloku ze dne 2. 8. 2022, č. C1898914 namítl, že skutek je popsán tak, že držel za jízdy mobilní zařízení a porušil tak § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu a spáchal přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 téhož zákona. Podle žalobce však označení „mobilní zařízení“ nebylo přesné a neodpovídalo znění zákona, jelikož pod tento pojem je možné zařadit celou řadu věcí a předmětů bez ohledu na velikost. Prvostupňovému rozhodnutí vytkl, že nevysvětlil pojem

mobilní zařízení, nezabýval se rozporem mezi blokem a zněním zákona a do prvostupňového zařízení uvedl, že za jízdy držel v ruce mobilní telefon, což bylo v rozporu s popisem na bloku. Žalobce zpochybňoval i názor prvostupňového orgánu, že v řízení o námitkách nejsou relevantní skutečnosti uplatňované proti samotnému spáchání skutku. Žádná povinnost týkající se mobilního zařízení není v zákoně uvedena. Podle žalobce nestačilo, že podpisem příkazového bloku souhlasil se zaviněním a vyřízením na místě, ale důležité je i samotné zjištění přestupku příslušníkem policie a s tím související správné vyplnění bloku. Blok tak považoval za nezákonný, neboť byl vydán v rozporu se zák. č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

9. Veškeré odvolací námitky shledal žalovaný za nedůvodné a rozhodl napadeným rozhodnutím.
10. Co se týče namítaného bloku ze dne 2. 8. 2022, č. C1898914, soud ověřil, že jsou na něm jasně čitelné veškeré v něm uvedené skutečnosti. Skutek je v bloku popsán následujícím způsobem - „dne 2. 8. 2022 v čase 9:35 hod na ul. Ondrášová 1374 ve Frýdku-Místku řidič vozidla VW CADDY RZ:X držel za jízdy mobilní zařízení, čímž porušil ust. dle § 7/1c zák. č. 361/2000 Sb.“ Pokuta byla uložena za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. V bloku je jednoznačně označena osoba žalobce (vč. data narození, místa trvalého pobytu apod.), stejně tak je jednoznačně označen příslušník policie. K příkazovému bloku je připojen i podpis žalobce.

Posouzení soudem

11. Soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobci, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu právního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s., kdy žalobce i žalovaný s tímto postupem soudu souhlasili.
12. Soud považoval nejprve za vhodné uvést rozhodnou právní úpravu a související judikaturu.
13. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu *nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Podle odstavce 2 téhož ustanovení shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky důvodnými, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Podle odstavce 3 téhož ustanovení shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče nedůvodnými, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí. Vydání rozhodnutí může být prvním úkonem správního orgánu v řízení.*
14. Předmět v řízení o námitkách byl opakovaně řešen judikaturou Nejvyššího správního soudu. Na tomto místě soud odkazuje na závěry shrnuté v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 61/2019 – 24 ze dne 27. 3. 2019: „... v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení toliko posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. V námitkách

proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů tak bude typicky možno uplatňovat výhrady v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011 - 103). V řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů dle § 123f zákona o silničním provozu proto nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového bloku (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013 - 16). Pouze v řízení o přestupku, resp. v eventuálně podaných opravných prostředcích proti rozhodnutí o přestupku lze např. namítat, že přestupek nespáchal obviněný z přestupku, že v řízení o přestupku byl nedostatečně zjištěn skutkový stav, nebo že jednání obviněného vůbec není přestupkem (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011 - 103). Tyto závěry vycházejí z prejudikatury, na kterou odkázal stěžovatel i krajský soud. Konkrétně v odkazovaném rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, Nejvyšší správní soud uvedl: „Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“

15. Z citované judikatury tak jednoznačně vyplývá, že smyslem řízení o námitkách není jakkoliv přezkoumávat podkladová rozhodnutí, ale toliko posouzení toho, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem.
16. Předmětem sporu v právě projednávaném případě je způsobilost pokutového bloku ze dne 2. 8. 2022, č. C1898914 k zápisu bodů v registru řidičů. Podle názoru žalobce totiž skutek popsáný v pokutovém bloku není uveden natolik určitě, aby jej nebylo možné zaměnit za jiné jednání. Zatímco policista, který vypsál blok tím způsobem, že žalobce držel za jízdy mobilní zařízení, záznam bodů mu byl uložen za přestupek, který je v zákoně o silničním provozu vymezen jako držení telefonního přístroje nebo jiného hovorového nebo záznamového zařízení v ruce nebo jiným způsobem [srov. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1. zákona o silničním provozu].
17. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí k obdobné odvolací námitce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, v němž NSS uvedl, že „ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost.“ Stejně tak poukázal na další rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 8. 2012, č. j. 7 As 124/2012-26, ve kterém soud posuzoval, zda je vymezení skutku formulací „neměl pásy“ dostatečné s přihlédnutím k uvedení konkrétního porušeného ustanovení, přičemž dospěl k závěru, že ano. Žalovaný rovněž poukázal na to, že žalobce před správními orgány nezpochybnil, že by samotný přestupek spáchal.

18. Žalobce namítal, že popis skutku tak, jak je uveden na příkazovém bloku, je v rozporu s popisem povinnosti stanovené v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, ve kterém jsou uvedena slovní spojení „*telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení*“. S tímto tvrzeným rozporem se však krajský soud neztotožňuje.
19. Z pokutového bloku jednoznačně a bez jakýchkoliv pochybností vyplývá, že žalobce dne 2. 8. 2022 spáchal přestupek, který z hlediska skutkového spočíval v tom, že coby řidič vozidla VW CADDY držel za jízdy mobilní zařízení, čímž porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Byť odkazované ustanovení neobsahuje explicitně pojem „mobilní zařízení“, nemá ani krajský soud pochybnosti o tom, že tímto pojmem je myšlen mobilní telefon, který telefonním přístrojem nepochybně je. Užitý pojem je třeba navíc vykládat nejen ve smyslu obecného chápání, ale např. i s ohledem na situace, při kterých je užit (v souvislosti s řízením vozidla), přičemž nelze odhlížet od pokutového bloku jako celku, kde je přestupek specifikován i uvedením konkrétních zákonných ustanovení.
20. Krajský soud se pak neztotožnil ani s názorem žalobce, že by projednávanou věc nešlo připodobnit k věci řešené Nejvyšším správním soudem, v němž byl skutek popsán jako „řidič neměl pásy“. Zmíněný rozsudek NSS naopak i krajský soud považuje za zcela přílehlavé, a to z důvodu demonstrace nižší míry formálnosti kladené na pokutové bloky ve vztahu k vymezení popisu spáchaného skutku. Ostatně, pokud žalobce poukazoval na zaměnitelnost jednání, neuvedl konkrétně žádný jiný výklad, který by se v dané situaci nabízel.
21. Žalobní námitky jsou tedy nedůvodné.

Závěr a náklady řízení

22. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením před soudem vznikly nezbytné náklady důvodně vynaložené nad rámec běžné úřední činnosti. Z toho důvodu krajský soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 20. srpna 2025

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu